

TÉMA MĚSÍCE

JAK DÁL PO KOMUNÁLNÍCH VOLBÁCH?

Staronová Rada obce

foto archiv obce

Komunálních volby se konaly ve dnech 23. a 24. září tohoto roku. V Líbezníci se jich zúčastnilo 51,14 % voličů, což je 987 osob z celkového počtu 1932 oprávněných voličů. Průměrná volební účast v celé republice činila 46,07 %. Zájem líbeznických občanů o ovlivnění správy obce na další čtyři roky byl tedy o 5 % vyšší než celorepublikový průměr. I tak však u nás byla volební účast o 6 % nižší oproti volbám před čtyřmi lety. O důvodech lze jen spekulovat.

O přízeň líbeznických občanů se ucházely dvě kandidátky, stejně jako tomu bylo před čtyřmi lety. Kandidátka Líbeznické ODS získala 69,68 % hlasů a v zastupitelstvu jí patří 11 mandátů. Sdružení nezávislých kandidátů PRO Líbenice získalo podporu 30,32 % voličů a oproti minulému období si polepšilo o jeden mandát na 4 mandáty. „Výsledku voleb si velmi vážím a děkuji všem voličům, kteří nám svým hlasem dali důvěru,“ říká starosta obce a lídr kandidátky ODS Jan Havlíček.

Rada obce bude mít stejné složení jako doposud. Ve funkci uvolněného starosty bude pokračovat Jan Havlíček, uvolněným místostarostou bude opět Michal Doubrava. Neuvolněnými členy zůstane Martin Kupka, František Grunt a lídr druhé kandidátky František Závorka. „Jako dlouholetý zastupitel vím, že pro fungování a rozvoj obce je důležitá spolupráce všech zvolených zastupitelů. Bez ní to vždy odnáší především obec. Proto jsme, stejně jako v minulém období, nabídli jako vítěz voleb spolupráci a místo v Radě obce kandidátce PRO Líbenice,“ uvádí Jan Havlíček. Zkušený zastupitel a radní František Závorka k tomu říká: „Náš program podpořilo 30 % voličů a účast v Radě obce nám tak dává možnost některé body z pro-

gramu realizovat. Spolupracovali jsme konstruktivně již v minulém období. Proto věřím, že naše spolupráce bude obci i nadále prospívat.“

V zastupitelstvu obce zasedne deset dosavadních zastupitelů a pět nových tváří. Novými zastupiteli jsou Adéla Figallová a Petra Hajsá z kandidátky ODS a Sylva Oliveriusová, Samuel Volpe a Tomáš Krysman z kandidátky PRO Líbenice.

K dohodě došlo i při obsazování výborů zastupitelstva obce. Předsedou kontrolního výboru bude Samuel Volpe, předsedou finančního výboru Petr Honěk, předsedou výboru pro rozvoj obce Roman Ehrenberger, předsedkyní kulturního a sportovního výboru Šárka Kettnerová, předsedkyní sociálního výboru Sylva Oliveriusová a předsedou dopravního výboru František Závorka.

Jaké budou priority nového zastupitelstva

„Jedním z prioritních projektů zůstává výstavba svazkové školy v Bašti a Měšicích. Finanční náročnost tohoto projektu pak ovlivní i realizaci projektů

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

karty ve volbách byly rozdány a já bych chtěl i touto cestou poděkovat za celou kandidátku líbeznické ODS za podporu, které se nám dostalo. Děkuji rovněž za podporu mně osobně. Výsledku si velmi vážím, vnímám ho jako ocenění dosavadní práce pro obec, přijímám ho s pokorou a současně je pro mě a pro mé spolukandidáty závazkem k další službě vám, občanům naší obce.

Přestože jsem kandidoval do zastupitelstva obce již popáté, letošní volby pro mě byly výjimečné. Poprvé jsem vedl kandidátku jako její lídr a kandidát na starostu obce. Proto i moje prožívání předvolební kampaně a voleb bylo intenzivnější. Ze zpětné vazby, které se mi od vás pravidelně dostává při nejrůznějších příležitostech v obci, jsem věřil v dobrý výsledek. Volby jsou však specifické, a dokud nejsou hlasy sečteny, člověk si nemůže být jistý vůbec ničím.

Gratuluji i zvoleným zastupitelům z kandidátky PRO Líbenice k pěknému volebnímu výsledku a těším se na konstruktivní spolupráci v zastupitelstvu obce. Vydali jsme se cestou vzájemné spolupráce. Tato cesta vždy přinesla obci své ovoce a umožnila realizaci náročných projektů, jejichž výsledky jsou v obci vidět. Spolupráce a ochota naslouchat jiným názorům navíc vysílá jasný signál, že Líbenice nejsou rozdělené a že táhneme všichni za jeden provaz. Tak vnímám i atmosféru v celé obci a jsem za ni moc rád. V dnešní složité době je to důležitější než kdy jindy.

Čeká nás volební období, které nebude jednoduché. Spíše naopak. Projekt svazkové školy s budovami v Bašti a Měšicích pro 810 žáků bude finančně a organizačně náročný. Už teď odčerpává část našich kapacit a to se bude v dalších fázích projektu ještě prohlubovat. Věříme, že se nám podaří vyřešit financování celého projektu, které je ale hodně odvislé od podpory státu. Alternativní řešení se hledají obtížně. Tlačí nás čas. Kapacita líbeznické školy je již vyčerpána a bez výstavby nové školy nemáme kam přijmout budoucí prvňáčky a jak ulevit přetíženým třídám a učitelům. Současně nemůžeme a nechceme zanedbávat rozvoj obce. Čeká nás realizace dalších projektů, které promění veřejný prostor obce. Budeme se pohybovat v ekonomicky složitém období s vysokou inflací a s vysokými úroky jakéhokoli úvěru. Naši výhodou je, že obecní finance jsou v dobrém stavu a bez dlouhodobého zatížení.

V zastupitelstvu obce bude pět úplně nových zastupitelů. To je třetina celého zastupitelstva. Myslím si, že v tomto rozsahu je obměna zastupitelstva zdravá a může přinést novou energii, nové pohledy a názory. V kombinaci se zkušeností staronových dvou třetin zastupitelů má podle mého názoru nově zastupitelstvo obce všechny předpoklady, aby zvládlo řešit nástrahy, které před nás postaví život.

Co považuji nejen já, ale i moji kolegové v zastupitelstvu za nesmírně důležité, je pokračující podpora spolkového a komunitního života. Na Líbeznících je mimo jiné hezké to, že se zde občané rádi setkávají, povídají si, bavi se. Rádi podpoříme jakoukoli smysluplnou aktivitu. Zaplňující se kalendář podzimních a zimních kulturních i sportovních akcí je důkazem toho, že do naší obce se nejezdí pouze přespávat. A to je dobré!

Přeji vám klidné podzimní dny.

Dokončení na straně 2

Dokončení ze strany 1

dalších. Zahajujeme výstavbu zázemí pro Areál zdraví na místě současné skautské klubovny, měníme veřejné osvětlení v obci, budeme pokračovat v rekonstrukci místních komunikací, v realizaci nových úseků zeleného pásu, vybudujeme chodník k logistickému areálu v Pakoměřicích a zahajujeme projekt práce na instalaci fotovoltaiky na obecních budovách," vypočítává Jan Havlíček.

Vedle uvedených projektů, na nichž práce již započaly, by obec chtěla během volebního období postavit novou budovu pro sport v Areálu zdraví, která by nahradila starou budovu pro stolní tenis. „Novou podobu budovy bychom chtěli vybrat v architektonické soutěži, která se nám v obci již několikrát osvědčila," říká místostarosta Michal Doubrava.

Dalším projektem je revitalizace veřejného prostoru u bytových domů mezi ulicemi Měšická a Na Mýtě. Jako projektční kancelář vybrala obec Atelier M.A.A.T., s. r. o., který začíná pracovat na

projektové dokumentaci na podkladě již schválené územní studie pro danou lokalitu.

Dále by obec ráda vybudovala zázemí pro sportovce na Duhovce, které by skýtalo šatny, toalety, sprchy a klubovnu. Pozornost bude zaměřena i na dopravní bezpečnostní opatření na některých místech v obci. Noví zastupitelé budou nadále podporovat líbeznické spolky a spolkovou činnost, komunitní život a všechny aktivní lidi.

-na-

i ROZHOVOR

NAŠE RODINA JE SOUČÁSTÍ DĚJIN 20. STOLETÍ

Laureátem Ceny Rudolfa Medka, vyjadřující uznání badatelům, kteří se zabývají problematikou dějin střední a východní Evropy a česko-ruskými vztahy ve 20. století, je pro rok 2022 líbeznický občan, publicista, komentátor a historik Alexej Kelin. Cenu obdržel v Národní knihovně 20. září. S Alexejem Kelinem jsme si povídali nejen o udělení ceně, ale i o jeho velice zajímavých životních osudech.

Cena Rudolfa Medka je pro vás jistě velkou radostí, za co jste ji vlastně obdržel?

Oficiální zdůvodnění, uvedené na diplomu, zní: „... za mimořádný přínos k uchování historického a kulturního odkazu demokratické části ruské emigrace po roce 1917 a dále za aktivní zapojení do společenských diskusí o vývoji moderního i soudobého Ruska a východní Evropy“.

Největší radost mi přineslo setkání spousty mých přátel z nejrůznějších období mého života a z nejrůznějších společných aktivit, kteří se v Klementinu sešli při předávání ceny. Vidět po mnoha letech všechny ty skvělé lidi, kteří stále neztratili víru v možnost vítězství pravdy a lásky nad zlobou a nenávisť, to člověka potěší. Byl to světlý okamžik v pochmurné době.

Dějiny Ruska 20. století a česko-ruskými vztahy se zabýváte již dlouho. Jak tento zájem vznikl? Předpokládám, že velký vliv měli vaši rodiče, zejména váš otec.

Naše rodina byla součástí těchto dějin. Matka se narodila v české rodině v Kyjevě. Její otec se narodil v Salcburku, kde jeho otec působil v Mozartu a po návratu do Prahy byl členem orchestru Prozatímního divadla pod taktovkou Bedřicha Smetany. Matčin otec přijal pozvání českého dirigenta Nápravníka do Mariinského divadla v Petrohradu, kam odjeli spolu se svým kolegou a přítelem houslistou Ševčíkem. Poté vyhrál konkurz na místo ředitele Kyjevské konzervatoře. Vzal si tam za manželku českou učitelku matematiky. Před bolševickým pučem lidé emigrovali za lepším životem z evropských zemí do Ruska. Jen z českých zemí jich bylo 80–100 tisíc. Po bolševickém puči je to naopak. Rodina ztratila syna v občanské válce, další se dostal s legiemi do nově vzniklé ČSR a podařilo se mu zachránit zbytek rodiny. V Praze se matka seznámila se studentem medicíny Nikolajem Kelinem, který se do Prahy dostal po strastiplné anabázi po hrůzách první světové a poté občanské války, internaci na ostrově Límnos, práci na stavbách v Istanbulu bez jakéhokoli občanství a lidských práv. Po úspěšném absolvování vstupních zkoušek byl zařazen do seznamu studentů, kteří mohli dokončit svá studia přerušena válkou v rámci Masarykovy Ruské pomocné akce v Praze. Získal i tzv. Nansenovský pas. Majitelé těchto pasů

Alexej Kelin s pejskem Bobešem

foto archiv A. Kelina

měli právo na ochranu proti vydání do země původu.

Váš otec byl zajímavá postava, zkuste nám ho ještě více přiblížit.

To je velice obsáhlé téma a do tohoto rozhovoru se nevejde. Letos jsem přeložil 818 stran strojopisu otčových vzpomínek, které emotivně popisují krvavé události občanské války v Rusku, anabázi donských kozáků přes internační tábor na ostrově Límnos, Istanbul a záchranu v Masarykově Ruské pomocné akci v ČSR. I po získání červeného diplomu na Lékařské fakultě Karlovy univerzity nesměli lékaři bez občanství vykonávat placenou lékařskou praxi na území ČSR. Lékařská komora nestála o konkurenci. A pak po práci v nemocnici v Hradci Králové, kde přespával v prádelně a živil se zbytky jídla po pacientech, a práci na Podkarpatské Rusi následovalo vyléčení mnoha chronicky nemocných během zastupování obvodního lékaře v Košeticih. Tam jej navštívila delegace z Hořepníka a nabídla mu místo obvodního lékaře s tím, že pro něj prosadí získání občanství. Dále paměti popisují dramatické události okupace, května 1945, zatýkání a vraždění ruských emigrantů a mnoho dalšího, co formovalo jeho odpor k násilí a nenávisti a potřebu se proti těmto negativním projevům lidské duše aktivně stavět prosazováním lidskosti. Tímto postojem, svým životem a svými verši ovlivnil a nasměroval své syny, vnuky a pravnučky. Tento překlad, původně určený pro pravnučky, letos vyjde v nakladatelství Iota pod názvem *Paměti donského Kozáka a českého lékaře*, takže snad pomůže pochopit příčiny lidského neštěstí širšímu okruhu lidí.

Vy sám jste se narodil a dětství prožil v Pelhřimově, vystudoval jste elektrotechnickou

fakultu a pracoval ve Výzkumném ústavu telekomunikací. Jak na dobu dětství a mládí vzpomínáte?

V kádrových materiálech jsem měl poznámku „syn bělobandity“, takže mi maturita byla k ničemu. Po „vylepšování kádrového profilu“ v kovárně a Elektromontážních závodech v Bratislavě jsem absolvoval nástavbové studium na střední průmyslové škole spojové techniky v Praze, poté jsem studoval Elektrotechnickou fakultu ČVUT, pracoval ve Výzkumném ústavu telekomunikací a v Dálkovém telekomunikačním uzlu Praha. Jenže naše pracoviště hned 21. srpna 1968 obsadili okupanti a po mně chtěli, abych jim pomohl obnovit přerušené spojení s Moskvou a Berlínem na koaxiální magistrále K1920. Povožili mne v obrněnci do Uhlířských Janovic a zpět, leč marně. Nabídl mi i vysokou pozici v připravované nové dělnicko-rolnické vládě, když jim pomohu s orientací v systému dálkových spojů. Pak jsem od nich přebíral zdevastovaný podzemní protiatomový kryt – objekt Žižkov II, kde byla mimo jiná i rozhlasová studia pro případ války. Po obsazení budovy rozhlasu na Vinohradské se odtud ještě chvíli dařilo vysílat. Mezitím mi na dispečink volal soudruh Netík, velitel Lidových milic a vedoucí útvaru zvláštních úkolů. Kladl mi na srdce, že se máme držet „a těm ruským sviním ani vodu nedat!“. Zeptal jsem se jen, zda se smím napít já. Později seděl v čele prověřkové komise a ptal se mne na můj vztah ke vstupu bratrských vojsk. Zeptal jsem se, zda se budeme bavit o té vodě. Odpověděl: „Tehdy jsme se mylili všichni. Jde o to, jak to vidíš teď.“ Když jsem odpověděl, že pořád stejně, bylo vymalováno.

Po srpnové okupaci v roce 1968 jste se rozhodl odejít do Německa, ale nakonec jste se vrátil do ČSSR. Proč?

Můj bratr, lékař, emigroval hned 21. srpna. Já jej později následoval. Ale otec to těžce nesl a říkal mi: „My jsme naši vlast nedokázali ubránit před tou rudou pakáží a ztratili jsme ji. Tady jsme dostali novou vlast a musíme za to být vděční. Vlast je jako máma. Na tu se přece taky nevykašleš, když je jí zle.“ A tak jsem se v roce 1969 vrátil domů, abych se postaral o rodiče. Jenže otec záhy zemřel na pátý infarkt a na místě jeho skonu je teď pamětní deska. Druhá je v Želivském klášteře, kde pečoval o vězněné kněze.

Návrat to asi nebyl jednoduchý, jak se tyto události podepsaly na vašem dalším životě?

Od roku 1968 jsem byl pod dohledem StB a nesměl vykonávat původní profesi, takže jsem pracoval jako požární technik ve Správě radiokomunikací Praha. V této profesi jsem se stal spoluautorem několika vynálezů a ČSN. Od roku 1969 jsem členem exilové organizace NTS a podílel jsem se na pašování zakázané literatury, tištěné vydavatelstvím NTS Posev ve Frankfurtu, do SSSR. StB se mne léta pokoušela donutit ke spolupráci, vyhrožovali mi i odebráním dětí. Zkušenosti a štěstí mi pomohly, takže jsem se 17. listopadu 1989 dočkal s čistým štítem.

Rehabilitace přišla po roce 1989. Stal jste se personálním ředitelem Českých radiokomunikací a v devadesátých letech předsedou Rady vlády pro národnostní menšiny. Jaká byla vaše hlavní náplň práce v radě pro menšiny?

Kolegové v radiokomunikacích si mne zvolili jako mluvčího Občanského fóra. Podařilo se mi dosáhnout odstoupení všech nomenklaturních kádřů, které do pozic ředitelů byly dosazeny ÚV a KV KSČ. Dali jsme jim možnost přihlásit se do konkurzů, které jsme pro nové obsazení těchto pozic vyhlásili. A v tomto okamžiku jsem byl šokován tím, že se do konkurzů nechtěli hlásit žádní slušní lidé s dobrou pověstí, které bolševický režim perzekvoval. Musel jsem je prosit a přemlouvat. Opět se potvrdila stará poučka, že k moci se derou lidé morálně méněcenní. Naštěstí to dobře dopadlo. Až do doby, kdy tehdejší premiér Zeman upekl „oposmlouvu“ s Klausem. V jejím důsledku došlo k částečnému vytunelování společnosti České radiokomunikace, a. s., účelově zřízené společnosti Bivideon. Po několika střetech z představiteli Bivideonu, kdy jsem protestoval proti tunelování naší prosperující společnosti,

mi selhalo srdce a po pobytu v JIPce jsem raději odešel do důchodu.

Tak jsem získal čas na jinou činnost. V roce 2001 jsem se stal spoluzakladatelem občanského sdružení Ruská tradice a členem redakční rady časopisu *Ruské slovo*. V letech 2002–2007 a 2014–2018 jsem byl členem Rady vlády ČR pro národnostní menšiny. Tam jsme s kolegy řešili zejména vzájemnou komunikaci mezi jednotlivými menšinami a v praxi se nám podařilo dokázat, že si mohou skvěle rozumět lidé různých jazyků a kultur, pokud je politici nerozeštvávají. Podařilo se omezit i korupci v cizinecké policii, při vydávání víz atd.

V roce 2008 jsem byl zvolen předsedou Koordináční rady ruských krajanů v ČR. Odstoupil jsem v roce 2010 pro nesouhlas s krajanskou politikou Ministerstva zahraničí RF. V letech 1991–2010 jsem byl delegátem všech celosvětových kongresů a evropských konferencí ruských krajanů, v roce 2010 účastníkem mezinárodního zasedání Valdajského klubu a také delegátem a přednášejícím na putovní konferenci „Po stopách ruské emigrace“ (La Valletta, Bizerta, Límnos, Pireus, Konstantinopol a Sevastopol). V roce 2018 jsem byl zvolen Atamanem VVDz – exilové republiky donských kozáků. Publikoval jsem též řadu historických studií k dějinám ruských exulantů v Československu a jsem spoluautorem dvoudílných *Dějin Ruska XX. století*, které vyšly v roce 2009 v Rusku pod redakcí prof. A. B. Zubova a v roce 2015 vyšly i v českém překladu.

Určitě intenzivně prožíváte i současnou situaci a válku na Ukrajině. Má vůbec celý konflikt podle vás nějaké řešení?

Jediným možným řešením je odstranění toho zhoubného nádoru, proti kterému bojoval se zbraní v ruce už před 105 lety můj otec a jeho přátelé. Ten nádor od té doby mnohokrát zmutoval. Z bolševické Kominterny vytvořené pro ovládnutí celého světa přes banditskou totalitu Stalina, původně Hitlerova spojení, poté ochlokracii Chruščova, gerontokracii rychle umírajících soudruhů, idealismus Gorbačova, který se domníval, že satanskou tlamu zruďného systému lze vyléčit namalováním lidské tváře. Nicméně i ten jeho make-up omezil kágébáckou mašinerii a SSSR se rozpadl. Následovalo mafiánské období, které přivedlo společnost k bankrotu a současně k diskreditaci pojmu demokracie. Bohužel, západní demokracie upřednostnila okamžitý zisk z podílu na rozkradené zemi, místo aby pomohly v Rusku vybudovat prosperující demokracii. Neproběhlo pojmenování a odsouzení všech

strašlivých zločinů, lustrace, likvidace KGB, organizace mnohem horší než gestapo, restituce majetku, odškodnění politických vězňů a jejich pozůstalých atd. Takže se k moci dostal „obětní beránek“ Putin, na kterého měla padnout vina za bankrot rozkradené země. Leč jemu se podařilo zruční reanimovat KGB, postavit proti sobě oligarchy a omezit tak jejich moc, nechal zatknout nebo zavraždit všechny, kdo by mu mohli zabránit stát se neomezeným diktátorem. „Demokratický západ“ mu poskytl dvacet let času a miliardové prostředky pro vybudování nezbořitelné struktury. KGB bylo doplněno Rosgvardijí, která by svým téměř půl milionem ozbrojenců dokázala zabránit i vojenskému převratu. Jakékoli opatrné pokusy o omezení Putinovy říše zla už nevrátí příležitost promarněnou v roce 1991. Dosud nejsme ani schopni účinného protiútoky proti putinovské propagandě na informační frontě. Neinvestujeme do vyčištění zblblých hlav ruských občanů (a části našich) ani setinu toho, co na tomto bojišti investuje Putin a jeho gang. Šířit nenávist vůči všem Rusům je skvělou podporou Putinovy propagandy. Snad to naši mocní pochopí dříve, než bude pozdě.

Obraťme ještě pozornost na Líbeznice. Jak jste se vlastně do Líbeznic dostal?

Po mém návratu z exilu a smrti otce jsem se potřeboval postarat o nemocnou matku, a tak jsem zde našel „dočasné bydliště“ v polorozpadlém domku, který je mým vrstevníkem.

A jak se vám tady žije? Kde to máte v Líbeznicích nejraději?

Dnešní Líbeznice jsou k nepoznání jiné. Před padesáti lety tu nebyl vodovod, kanalizace, plyn, byly tu rozbahněné ulice, polorozpadlé statky a odpad se házela do míst, kde je dnes benzínová pumpa. Mizerná úroveň školní výuky a nepřátelství mnoha starousedlíků vůči „naplaveninám“. Líbezný byl jen název depresivně působící vesnice. Dnes se jedná o skvěle fungující obec s veškerými službami a hlavně přátelskými vztahy a společenským životem. Každý rok se něco vylepšuje. Výbornou pověst a úroveň má škola, což je příslib pro další skvělou perspektivu obyvatel obce, která už teď odpovídá svému jménu.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

PODĚKOVÁNÍ

VNÍMAVÉ A FÉROVÉ DĚTI V LÍBEZNICÍCH JSOU

Můj syn se vrátil ze hřiště ubrečený, že mu někdo ukradl koloběžku, když si hrál o kus dál. Prohledali jsme okolí a bohužel nikde nic. Druhý den, za okamžité pomoci místní policie, se nám podařilo identifikovat z kamerového systému na Duhovce kluka v šedém triku, který byl viděn, jak se synovou koloběžkou odjíždí.

Adam Hrách koloběžku viděl, našel zapomenutou na hřišti a schoval ji spolu s kamarády na místo, aby ji v noci nikdo nemohl odcizit. Hned druhý den se zjistilo, kdo koloběžku postrádá, a Adam ji mému synovi předal.

Nejvíce mě potěšilo to, že v Líbeznicích jsou správná a féroví kluci, kteří vědí, jak se v takových situacích zachovat.

Adame, moc ti s Davidem děkujeme.

Diana Oudesová

OMLUVA

V zářijovém čísle *Líbeznického zpravodaje* vyšel můj článek na téma porodní báby, bábictví.

Omlouvám se tímto MUDr. Veronice Galambošové, neboť mi z textu v článku o bábictví vypadl text, který měl správně znít:

„Na novém zdravotním středisku ordinují gynekologové MUDr. Petr Toupalík a MUDr. Veronika Galambošová, kteří se starají o budoucí rodičky.“

Mgr. Hana Bílková

OTTO KOHN, ČESKÝ ARCHITEKT

Otto Kohn se narodil v Líbeznicích dne 6. prosince 1887 v čp. 5 v ulici Na Zvonici (původní dům čp. 5 byl zbořen, v roce 1897 byl na jeho místě postaven nový a přechýslován na čp. 146) jako prvorozený syn Amálie Kohnové, za svobodna Porgesové (*2. října 1860), která patřila k nejstarším židovským rodům v obci, její otec Moritz se narodil roku 1827 v Líbeznicích, rodina vlastnila dům na náměstí čp. 68.

Otec Hugo Kohn, rodák z Roztok (*20. listopadu 1855), byl profesí šochet – židovský řezník, který košeroval čili prováděl porážky domácích zvířat, savců a drůbeže košer způsobem, podle předem daných a závazných postupů, které byly důležité jednak z hlediska náboženského, jednak hygienického. Aby šochet svou živnost mohl provozovat, byl povinen složit poměrně náročné zkoušky a zároveň musel být praktikujícím Židem. Řeznictví měl Hugo Kohn v čp. 1, dodnes je v tomto domě zachována řeznická tradice.

Ve druhé polovině 19. století, za provozu prosperujícího líbeznického cukrovaru, došlo k navyšování počtu obyvatel i jejich kupní síly, dařilo se zejména obchodu s potravinami, ale i s různými druhy spotřebního zboží. Místní židovská komunita se zabývala obchodem, ale i řemesly.

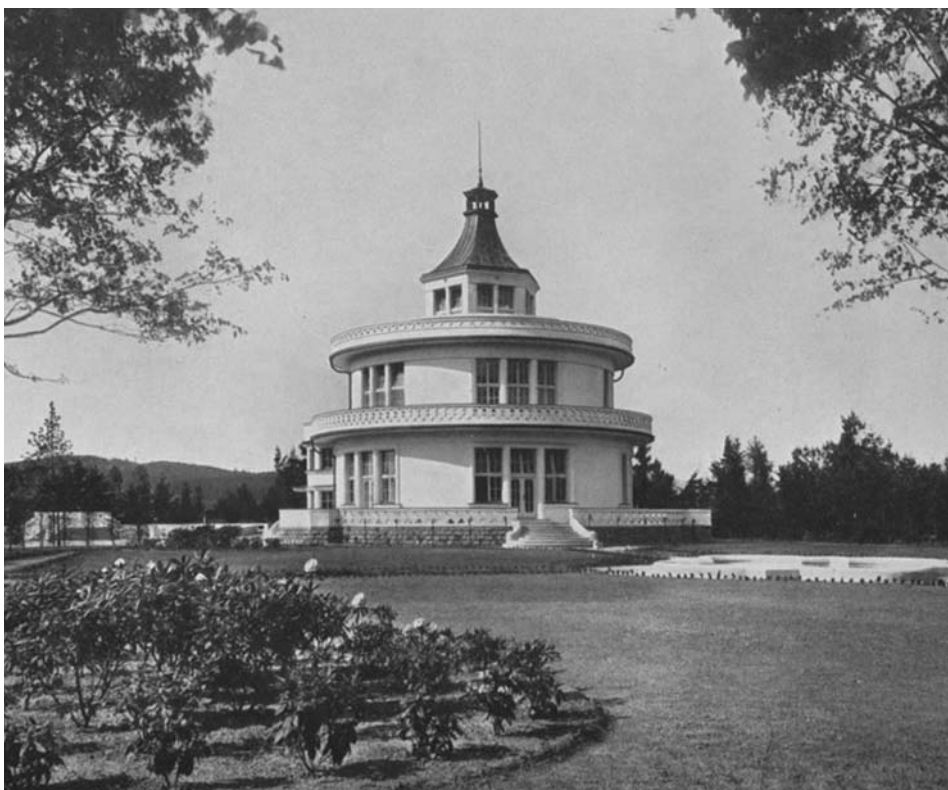
Koncem 19. století došlo k nečekanému zrušení provozu v líbeznickém cukrovaru, v obci následovala ekonomická recese, která se dotkla životní úrovně mnoha rodin. Lidé se museli vyrovnávat s propady příjmů a úroveň jejich života významně poklesla. V této době se Kohnovi odstěhovali do Prahy, kde Hugo Kohn opět podnikal. V Praze se jim narodili další potomci, mezi nimi dne 21. října 1894 i syn Karel. Kohnovi měli početnou rodinu, děti Otta, Josefa, Kamila, Karla, Rudofa, Adu a Heleny. Bylo běžné, že většina tehdejších rodin měla více potomků, než je tomu dnes.

A bylo nepsanou tradicí, že potomci přejímali řemeslo a živnost po otci, jednalo se o existenční jistotu.

Ovšem u Kohnů se prvorozený syn Otto ani Karel na stejnou profesní dráhu řeznickou jako jejich otec nevydali, dobře se učili, byli nadaní, měli vztah k architektuře. Otto (*1887), stejně tak později mladší bratr Karel (*1894), vystudovali pražskou německou Vysokou technickou školu, kde promovali, Otto se stal inženýrem architektem, Karel inženýrem. Karel navíc vystudoval pražskou Akademii výtvarných umění u Josefa Gočára.

V době, kdy se starší Otto Kohn začal profesně věnovat architektuře, došlo v celé Evropě k zásadním změnám, vypukla první světová válka a většina bojeschopných mužů byla povolána na evropská válečná pole. Habsburská monarchie, která byla u moci téměř 400 let, byla poražena a rozpadla se, starý svět odešel, vznikla nová územní uspořádání většinou pod vedením politiků a nikoli monarchů a byla založena Československá republika. Její počátky nebyly určité lehké, provázely je těžkosti jako hospodářská krize a s ní související sociální nepokoje, útlumem výroby bylo postiženo i stavebnictví. Těžkosti však byly postupně překonávány a zemi se opět začalo dařit. Do popředí se dostala nová podnikatelská třída, která prosperovala a bohatla. V místech provozů a továren si stavěla nová soukromá sídla. Záleželo jí na prestiži a dobrém jménu firmy i rodiny.

V meziválečném období byli podnikatelé známými osobnostmi, často veřejně činnými, vlastenci, patrioty, bývali čestnými členy místních spolků a ště-

Sídlo pana ing. F. Janečka v Týnci nad Sázavou

foto z knihy K. O. Kohna

Rodinný dům pana továrníka H. Becka v Praze – Na Hanspalce

foto z knihy K. O. Kohna

drymi mecenáši. Na rozdíl od současné doby, kdy v regionech často působí firmy zahraniční a jejich majitelům chybí osobnější vztah k místu podnikání, jak to u nás bývalo zcela běžné mezi oběma světovými válkami, kdy se Československo zařadilo mezi nejlépe prosperující ekonomiky tehdejšího světa. Nová podnikatelská třída měla výhodu, mohla se opírat o schopné, vzdělané a pracovité lidi.

Tehdejší československá architektura byla ovlivněna expresionismem a funkcionalismem. Nová vý-

stavba v pojetí meziválečné československé architektury akcentovala eleganci, vzájemné prolínání interiéru a exteriéru, domy se zahradou tvořily celek s maximální funkcí a komfortem moderního bydlení. Na nových budovách se začala uplatňovat vícedílná špaletová okna, která umožňovala oslunění interiéru a pěstování nových pokojových rostlin. Obytné prostory byly vytápěny ústředním topením, které zajišťovalo stálé klima a bezprašnost. Ve vícepatrových domech byly instalovány výtahy.

Architekt K. O. Kohn

foto z knihy K. O. Kohna

Domy na třídě M. Horákové

foto z knihy K. O. Kohna

Sídlo pana ing. F. Janečka v Týnci nad Sázavou –
sádrový model

foto z knihy K. O. Kohna

Rodinný dům pana komorního rady Neuberta v Praze Na Hřebenkách –
sádrový model vily a zahrady

foto z knihy K. O. Kohna

V tomto duchu tvořil i Otto Kohn. Podstatný vliv na jeho tvorbu měl jeden z nejvýznamnějších a nejtalentovanějších českých architektů Jan Kotěra. V jeho díle dominovala elegancie, čistota tvarů, funkčnost, soulad barev a materiálů. Idea umění první poloviny 20. století se odrážela v realizovaných dílech jak stylisticky, tak prakticky.

Od roku 1921 Otto Kohn spolupracoval se svým mladším bratrem Karlem, ve svých projektech kladli důraz na půdorys objektu, uměli brilantně pracovat s dispozicí budoucího objektu ke světovým stranám s přirozeným využitím osvětlení, dokázali zachovat intimitu prostředí i volnost prostoru. Na venkovních realizacích si oblíbili hořký pískovec a travertin. Bez problému byli schopni sladit přání zákazníka a pracovat s ním, a pokud dával investor přednost historizujícímu slohu před funkcionalismem, uměli respektovat zákaznicko přání a zapracovat je do svých interiérů včetně potřeb komfortního moderního bydlení, které poskytovalo vedle estetického hlediska i kvalitní sociální a hygienické zázemí jako pohodlné koupelny, WC, moderně vybavené kuchyně, ústřední topení, zimní zahrady a šatnové skříně, včetně vhodných podmínek pro interiérovou zeleň.

Bratři Kohnové pracovali na řadě staveb sloužících účelům jak privátním, tak podnikovým, včetně výrobních provozů, jako byly továrny, ale i veřejnosti využívané obchodní domy. Jejich realizace byly roz-

manité jak v Čechách, tak na Moravě. Postupně se stávali známými a vyhledávanými.

Rovněž v osobním životě se dařilo. Otto Kohn se oženil s Emmou Swarzovou (*1905), která pocházela z pražské asimilované židovské rodiny, jejím otcem byl JUDr. Eduard Schwarzwitz, významný právník. Manželům Kohnovým se roku 1932 v Praze narodil syn Josef.

Bohužel konec třicátých let 20. století nepřinesl nic dobrého, válečná mračna se stahovala nad Evropou, přišel rok 1938 s následnou nacistickou okupací, která znamenala i konec vrcholné tvorby bratří Kohnů u nás. Ještě že člověk neví, co ho čeká...

Nový domov v Ekvádoru

V červnu roku 1939 se více než dvacetí rodinným příslušníkům rodiny Kohnovy podařilo uprchnout před německými nacisty do Francie, odkud odcestovali do ekvádorského Quitu.

Část rodiny, která zůstala v protektorátu Čechy a Morava, byla nemilosrdně vražděna v německých koncentračních táborech, přestože nikdo z nich nepřestoupil žádný zákon. Majetky jim byly arizovány čili ukradeny.

I v novém prostředí Jižní Ameriky, které bylo pochopitelně velmi odlišné, než na jaké byli zvyklí v Evropě, se opět pustili do práce. V Ekvádoru bratři Kohnové projektovali zajímavá díla. Během velmi krátké doby se dokázali naučit jazyk, a dokonce

v něm vyučovat architekturu na tamní univerzitě, přestože se pedagogické práci nikdy nevěnovali. Po ukončení druhé světové války v roce 1945 se Otto Kohn přestěhoval do USA, kde pracoval jako bytový architekt.

Otto Kohn zemřel 10. července 1965 v USA. Jeho bratr Karel o 14 let později v ekvádorském Quitu.

Josef Kohn, syn Otty Kohna, se nestal architektem jako jeho otec, ale významným světovým matematikem, působícím v postavení profesora na respektovaných univerzitách Brandeis a Princeton. Dosáhl mnoha prestižních ocenění za přínos pro společnost. Jeho polovlastním bratrem po otci byl režisér Miloš Forman.

Josef Kohn navštívil Líbeznice, rodiště svého otce, v devadesátých letech 20. století.

Vybrané stavby bratří Kohnů:

- Praha, palác Metro v Revoluční 21, ozdobený čtveřicí karyatid
- Praha, projekt 14 činžáků zvaný Molochov, na dnešní ulici Milady Horákové 72–96 v Bubenči, Praha 7
- Praha, přestavba paláce firmy Rössler und Fischer v dnešní ulici Politických vězňů 15
- Praha, Lobkowiczův dům ve Švédské ulici 45 na smíchovských Hřebenkách
- Staré Splavy, dva rodinné domy a přestavba penzionu „Rut“ manželů Formanových
- Týnec nad Sázavou, vila pro rodinu podnikatele Františka Janečka, zakladatele továrny na motocykly Jawa, stavba tvarem připomínající patrový dort zvaný „Kolotoč“ se stala dominantou svého okolí
- Praha, vila rodiny Coudenhove v ulici U Nesypky 10
- Praha, dům továrníka Becka na dejvických Viničních horách Na Hanspaulce 2
- Praha, funkcionalistické vily v barrandovské ulici Pod Habrovou 11 a v ulici Na Truhlářce 7 a na libeňské Rokosce
- Praha, rodinné domy s pultovou střechou v ulici Ke Klimentce 51 a zejména vlastní dům „Vila Kohn“ na Hřebenkách pod strahovským stadionem, ulice Pod Fialkou 2
- Praha, Brockův dům v Rybné ulici 9
- Praha, činžovní dům ve Veverkově ulici 1 v Holešovicích
- Praha, činžovní dům v ulici Na Výtoni 10
- Praha, náhrobek na žižkovském hřbitově
- Quito, Ekvádor, Casa Kohn

(Za poskytnuté informace a přístup k rodinnému archivu děkují panu prof. Dr. Josefu Kohnovi a panu architektu Janu Formanovi. Rovněž děkují panu PhDr. Janu Králíkovi.)

Hana Bílková

FOTBALOVÝ KEMP Č. 3 MALÝCH FOTBALISTŮ 1. FC LÍBEZNICE

Na konci léta se opět konal již tradiční fotbalový kemp pořádaný trenéry 1. FC Líbeznice pro naše malé fotbalisty.

Již 3. ročník fotbalového kempu opět vyplnil poslední prázdninový týden před začátkem školního roku. Díky zkušenostem z předchozích ročníků jsme s dostatečným předstihem oslovili rodiče svých svěřenců s možnou účastí. S radostí jsme vzápětí mohli konstatovat, že zájem byl takový, že jsme měli téměř obratem naplněnou možnou kapacitu, a tak jsme se mohli pustit do příprav. V tradičním termínu byl trenérský tým stoprocentně připraven přivítat malé fotbalisty, opět rovnoměrně rozdělené na tým mladší a starší přípravky.

Jelikož nám kluci rostou a našim zájmem je pomoci růstu i fotbalovému, pojali jsme kemp spíše jako přípravu na novou fotbalovou sezonu než „pří-městský tábor“.

S vědomím, že máme za sebou velice úspěšný fotbalový rok, kdy jsme v průběhu jarní sezony nezaznamenali v našich soutěžích přípravku prohru, jsme nechtěli usnout na vavřínech, naopak. Po společné trenérské dohodě jsme se rozhodli oba naše týmy „posunout“ o kategorie výše a přihlásit je do soutěží mladších žáků a starší přípravky. Tomu jsme také přizpůsobili program kempu a s plným nasazením jsme se všichni pustili do tréninku, respektive přípravy na podzimní sezonu.

Ve speciálních kempových dresech se tak mohlo 28 „čutalistů“ celý týden věnovat hlavnímu cíli – zlepšování fotbalových dovedností.

Ty ale nejsou jen o tom, jak ten „kulatý nesmysl“ dopravit do brány, ale schovává se za tím mnoho dalšího – pro některé z kluků více známého, pro některé méně. **Naším cílem tak bylo klukům během týdne odhalit nebo přiblížit co nejvíce fotbalových tajností a seznámit s nimi celý tým.**

Tomu jsme také přizpůsobili denní program rozdělený na čtyři tréninkové jednotky. S využitím veškerých tréninkových pomůcek se fotbalové hřiště stalo po roce na týden opět „královstvím fotbalových stanov“ . V pravidelných časech se malí fotbalisté střídali v jednotlivých cvičeních, převzatých nejen z fotbalové literatury věnované tréninku mládeže, ale především ze zkušeností čerpaných z kempu slavného Juventusu Turín a kempu nejúspěšnějšího brankáře posledních let – Petra Čecha. Základem těchto cvičení je maximální využití práce s míčem a zlepšování technických dovedností.

Kluci se tak opět měli možnost setkat s nástrahami různých slalomů, překážek a připravených obránců v podobě figurín. Vyzkoušet si, jak je to se „slabšíma nohama“ – jestli se ta levačka už lépe dokáže trefit, nebo se dá s tou silnější pravou při slalomu střídát. A naopak. Také byl opět dostatek prostoru na střelbu branek všech dostupných velikostí včetně branek s výplněmi.

Hitem se pak stala „přestřelka“ týmů, která nemohla chybět v závěru každého dne, a dokonce v oblíbenosti předstihla „fotbal na dvě“. Důležitou součástí tréninků byla cvičení souborová s hrou v počtu 1 : 1, 2 : 2 nebo 3 : 3 na dvě nebo čtyři branky.

Některí z účastníků (jejich stehenní svaly především) si při čtení tohoto článku jistě vzpomenou na jeden den v hale Na Chrupavce se zaměřením na silová cvičení. Někomu nedají spát vzpomínky

Účastníci fotbalového kempu s trenérským týmem

foto archiv 1. FC Líbeznice

Radost malých fotbalistů z dárku

foto archiv 1. FC Líbeznice

na vytrvalostní slalomové a překážkové běhy. Ale i to k fotbalu patří a je skvělé, že to nejen známe, ale také si s tím umíme poradit a navíc víme, že nás to posouvá.

Poodhalit další fotbalová kouzla nám opět přijel vzácný fotbalový host. Po roce se na kluky přijel podívat a podpořit je prvotní fotbalista, kapitán Bohemians 1905 Pepa Jindřišek. Odměnou pro kluky za jejich snahu a vynaložené úsilí byl nejen společný trénink s hráčem, který má na svém kontě přes 400 ligových startů, ale velkým zážitkem byl pro naše malé střelce i Pepův „doprovod“ ze stejného klubu – současná brankářská jednička Bohemky Roman Valeš. A kdo si v letech našich dětí mohl říct – trénoval jsem a kopal penaltu na ligového brankáře?

Oba hráči se v závěru tréninku zapojili i do „přestřelky“ a na přesnosti a intenzitě jejich střel bylo znát, že ani jeden nechce se svým týmem prohrát. **Přítomnost ligových fotbalistů tak byla pro kluky opět zážitkem a jistě i inspirací.**

Kromě snahy splnit klukům očekávání fotbalová bylo našim cílem splnit i přání mimofotbalová. Tím největším a nejočekávanějším byla tradiční „přespávačka v hale“ doprovázená opékáním buřtů. Vzhledem k nepříznivému počasí buřty nahradila pizza a původně plánovaný film na chvíli zastoupilo fandění při přímém přenosu fotbalového zápasu Konferenční ligy. Ale přání byla splněna, zážitků a radosti plno, a tak jsme se po roce opět před posledním dnem kempu (ne)vyspali na připravených žínkách. **Co by to bylo za poslední den, kdyby nedošlo na zasloužené odměny.**

A přišel poslední den 3. ročníku. Na většinu kluků padla únava nejen z předchozí noci, ale především z plného nasazení během náročného fotbalového týdne. Při závěrečných dopoledních cvičeních bylo znát, jak se kluci spíše těší na splnění dalšího přání – řízku s hranolkou k obědu.

Počasí se naštěstí umoudřilo, tak jsme odpolední fotbalový program mohli směřovat nejen ke slavnostnímu vyhlášení, ale i k odloženému společnému opékání buřtů.

Všichni malí fotbalisté si zasloužili velkou pochvalu a také mimořádnou odměnu, na které se trenérský tým shodl v průběhu týdne. Kluci si při slavnostním zakončení převzali nejen zasloužené diplomy a upomínkové medaile, ale také dárek pro fotbalistu nejzářivější – fotbalový míč.

Věříme, že kromě toho si domů přinesli radost z fotbalu a možnosti si ho tolik užít. Zážitky i z toho, že si mohli navíc vyzkoušet opět basketbal nebo nově například nohejbal či novou fotbalovou příhrávací zeď.

My trenéři to tak rozhodně máme a užíváme si to s dětmi. Máme radost z jejich výsledků i posunů jednotlivců a tímto článkem jim také chceme za jejich úsilí, fotbalové dovednosti a zaujetí poděkovat.

Co napsat závěrem? Poděkovat také... obci za možnost využití hřiště i haly s konstatováním, že jsme šťastni za poskytované sportovní zázemí, které nám umožňuje trénovat v časově širokém rozsahu. Po roce opět Pizzerii U kouzelníka nejen za výborné obědy, ale i operativní vyřízení objednávky nečekaného množství pizzy. Pekárně Naše toustárna za přípravu vynikajících svačin a zmrzliny. **Především pak poděkování patří rodičům a příbuzným malých fotbalistů a fotbalistů za celoroční podporu našeho mládežnického fotbalu.** A pak samozřejmě celému trenérskému týmu za nasazení, lásku k fotbalu a za super partu. **Díky tomu se tak těšíme nejen na další ročník kempu, ale také na každý společný trénink a zápas!**

A kdo z vás, čtenářů Líbeznického zpravodaje, nevíte, co je „přestřelka“, přijďte se podívat na naše tréninky a dozvíte se to.

Martin Kadečka

TÉMA

38. VEJŠLAP POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA

Desítky účastníků letošního 38. Vejšlapu povodím Mratínského potoka zahájily start v sobotu 1. října u sportovní haly Na Chrupavce v Líbeznicích za slunečného počasí.

Pěší účastníci se vydali na túru kolem obce Líbeznice přes Hovorčovice a Pakoměřice, přičemž v cíli měli v nohou přes 7 km. Cyklisté na více než padesátikilometrové trase zdolávali nástrahy polních a lesních cest v okolí Staré Boleslavi, neboť cesty byly na některých místech doslova poseté kalužemi. V odpoledních hodinách se počasí razantně začalo měnit, na obloze se začala objevovat temná mračna a silný západní vítr tvořil cyklistům v jejich jízdě protivítr. I tak všichni jezdci úspěšně dorazili do cíle. Poděkování patří všem účastníkům, kteří se Vejšlapu zúčastnili, a také osobám a organizacím, jež se na pořádání této oblíbené akce podílely.

Zděnek Šimerka

Účastníci Vejšlapu na startu v Líbeznicích

foto -zš-

PES – PŘÍTEL ČLOVĚKA

Páničku (nebo paničko?), když jste si mne pořídili, tak jste mi slibovali, že se o mne budete starat a při venčení po mně uklízet. A teď tohle? Abych se styděl vystrčit čenich na ulici. Co když příště vyfotí i nás! Máš 2 000 Kč na pokutu?

Věra Vörösová, našťvaná obyvatelka nově zrekonstruované ulice Pakoměřická

Detail psiho exkrementu

foto -vv-

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

XVIII.

Příjmy faráře Fasse z r. 1818:

Pole u Líbeznice: „u Kamena“ 2 jitra, „Pod silnicí“ 3 jitra, zahrada při faře u stájů, u kůlny, proti kostelu. Roční výnos těchto pozemků odhadnut na 69 zl. 37 kr. Pole u Měšic nad panským 3 jitra s ročním výnosem 39 zl. 25 kr. Mimo to užívá farář zahrady kolem hřbitova ve výměře 1 jitra, která je obehnaná nákladnou zdí, jejíž udržování je rovněž nákladné velice, výnos 6 zl.

Desátek. Líbeznice mají 13 selských a dva panské statky, pak 11 selských a 1 panskou chalupu. Měšice 1 statek panský a 7 chalup. V. Báňš 5 statků, 9 chalup, Hovorčovice 8 panských chalup. Sedláci

odváděti po 1 strychu pšenice à 1 zl. 53 kr., 1 strych žita à 1 zl. 20 kr., 1 strych ječmene à 55 kr. A po 1 strychu ovsa à 35 kr. Chalupnice dávali po 3 čtvrtcích čtvereho obilí. Mělo obilí to cenu 130 zl. 58 kr. Obec Bořanovice dá 2 věrtle žita čisté vrchovaté míry po 1 zl. 20 kr., dohromady 2 zl. Sedlec 1 strych 1 věrtel 2 čtvrtce žita po 1 zl. 20 kr. = 1 zl. 50 kr. Panenské Břežany panství 2 čtvrtce žita = 10 kr.

Desátek v penězích. Obec V. Báňš odvádí od 2 sedláků a 5 chalupníků 5 zl. 48 kr., panskobřežanská vrchnost 11,5 kr., obec bořanovická 3 zl. 37 kr., 5 kr., Sedlec 3 zl. 11 kr. (obce Bořanovice a Sedlec náležely k panství Panenské Břežany).

Tyto dávky, jak v obilí, tak v penězích, mají se každoročně o sv. Havle bez jakýchkoli požitků od faráře jemu odvésti.

AD

MUŽI, KTERÍ VÝZNAMNĚ PŘISPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

VIII.

V oblasti matematiky mohla helénistická věda navazovat na dílo Eukleidovo a Archimedovo.

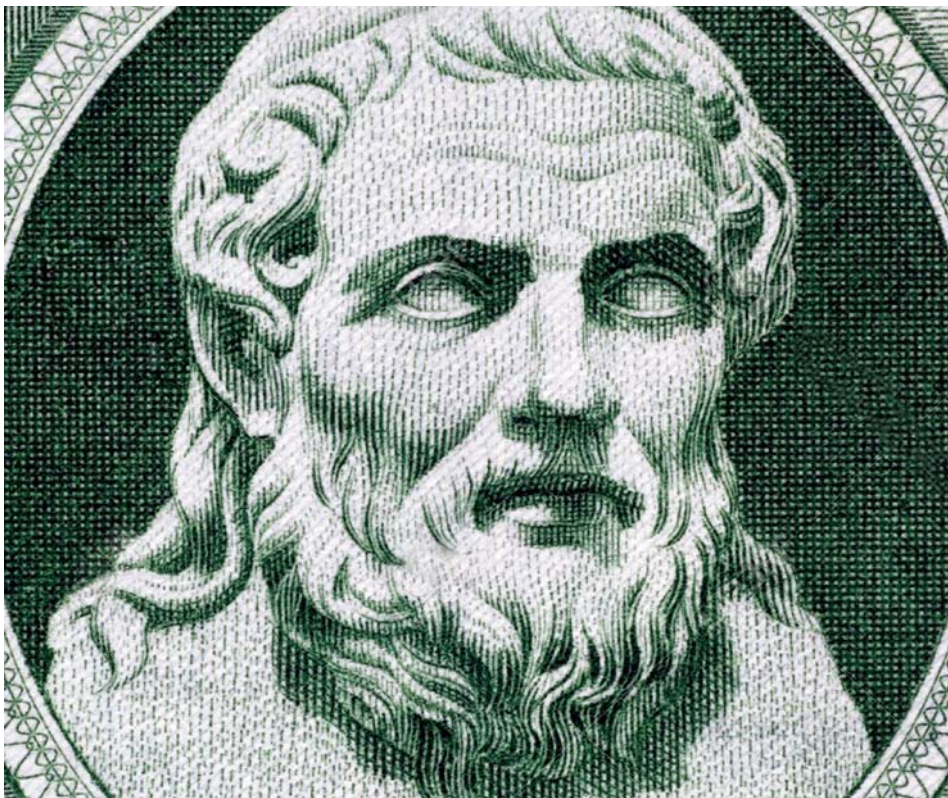
Důležitý krok učinil Apollonios z Pergy (260–170 př. n. l.) svým spisem o kuželosečkách (*Kónika*). Je také znám formulací tzv. Apolloniovy úlohy o třech kružnicích. Apollonius ukázal, jak je možné všechny kuželosečky (kružnici, elipsu, parabolu a hyperbolu) odvodit pomocí rovinných řezů dvojitého kužele, a prozkoumal jejich základní vlastnosti.

Za zakladatele alexandrijské mechaniky je považován Ktesibios (3. st. př. n. l.). Vytvořil například mechanický hudební nástroj, vodní varhany, do jejichž píšťal byl vzduch vháněn hydraulicky, vodním sloupcem. Ktesibios také vynalezl pumpu na tlak, vývěvu a dvojčinnou hasičskou stříkačku. K těmto vynálezům se evropská věda a technika dopracovala až v 17. století, když předtím mnoho evropských měst lehlo popelem, zčásti i pro nedokonalost hasičské techniky.

Ktesibiův následovník Filon u Byzantia (2. st. př. n. l.) se zapsal do dějin fyziky jako konstruktér prvního teploměru (termoskopu). Od Filona se dochovaly úryvky ze souboru spisů týkajících se použití mechaniky a válečné techniky.

Nejvýznamnějším fyzikem alexandrijského období, srovnatelný snad jedině s Archimedelem, byl Heron (1. st. n. l.), ředitel Múseia, matematik, optik a mechanik, autor mnoha vynálezů. V matematice používáme jeho vzorec pro výpočet obsahu trojúhelníku, jsou-li známy délky jeho stran. Jeho spis *Mechanika* je znám pouze z arabského překladu pod názvem *Heronova kniha o zvedání těžkých předmětů*. Heron napsal také pojednání *O automatech* a *Belopoika* o pohybu šípů a střel.

Ve svém spise *O automatech* Heron popisuje různá zařízení, například olejovou lampu, do níž se automaticky stále doléval olej, automatický pohyb loutek, dveře chrámu, které se samočinně otevíraly

Apollonios z Pergy

foto Google

(i dnes nás tento efekt stále fascinuje při vstupu do novodobého chrámu, do supermarketu), a dokonce i automat na antickou limonádu, kam se vhažovala pětidrachma. Některé z těchto efektů měly za cíl pobavit diváky nebo upevnit jejich víru v náboženské zázraky. Nejznámějším Heronovým traktátem je ovšem *Pneumatika*, nauka o působení stlačeného vzduchu. Přitom navazoval na Stratonu z Lampsaku a jeho učení o vakuu v tělesech, které umožňuje stlačitelnost plynů. Zkonstruoval také známou parní kouli, „aeolipilu“ (tedy „míč boha větrů Aióla“), do níž byla přiváděna horká pára, ta vycházela vhodně směřovanými tryskami a silou reakce kouli roztáčela. Stal se tak vlastně vynálezcem reaktivního pohonu.

Heron zkoumal také odraz světla od rovinných, válcových a kuželových zrcadel a použil k tomu princip nejkratší dráhy paprsku, který později objevil až Fermat v 17. století a který dnes hraje důležitou

úlohu v teoretické mechanice a optice. Heron zkonstruoval i řadu měřicích přístrojů, například nivelační přístroj s mikrometrickými šrouby, hodoměr k měření ujeté dráhy, dioptr (průzor) jako zaměřovací pomůcku pro nivelizaci aj.

Fyzika v helénistickém období, především v Alexandrii, dosáhla vysokého stupně poznání. Odhalila základní zákony statiky, rovnováhy a skládání sil, polohu těžiště těles, zákony hydrostatického tlaku a plování, účinky stlačeného vzduchu, reaktivní síly, šíření a odrazu světla, ale i účinky zahřívání těles a základů termiky. Mnoho poznatků z tohoto období musela Evropa znovu objevovat na počátku novověku nebo je s úžasem znovu od antiky přejímat.

/zdroje: internet, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

3. 10. 1897 narozen francouzský básník, romanopisec a esejista Louis Aragon – *Aurelián, Karneval života, Blanche aneb Zapomnění*

5. 10. 1713 narozen francouzský osvícenský filozof a spisovatel Denis Diderot – *Jakub Fatalista, Jeptiška, Salóny, Pojednání o kráse*

15. 10. 1844 narozen německý idealistický filozof a básník Friedrich Wilhelm Nietzsche – *Tak pravil Zarathustra, Soumrak bohů, Antikrist*

16. 10. 1854 narozen anglický dramatik, prozaik, básník a esejista Oscar Wilde – *Obráz Doriana Graye, Salome, Ideální manžel, Jak je důležité mít Filipa*

20. 10. 1854 narozen francouzský básník, nejvýznamnější představitel tzv. prokletých básníků Arthur Rimbaud – *Opilý koráb, Sezóna v pekle, Záblesky*

Kuba perla Karibiku

další zajímavé povídání s oblíbeným
cestovatelem Petrem Nazarovem

pondělí 28.11.2022
od 19:00 hodin
žlutá skautská klubovna
hala Na Chrupavce

Knihovna Líbeznice

INSTALATÉR

NABÍDKA SLUŽEB

PLYN - OPRAVY NA PLYNOVODU A PŘIPOJENÍ SPOTŘEBIČŮ

TOPENÍ - OPRAVY A VÝMĚNY VADNÝCH SOUČÁSTÍ

VODA - OPRAVY A VÝMĚNY NA ROZVODU VODY

NABÍDKA PRO LÍBEZNICE A OKOLÍ

JAN VEIS - 606 552 994

PLYN VODA TOPENÍ

STATEK LÍBEZNICE

DOMÁCÍ BISTRO

BISTRO
po-pá 8-21 h
sobota 9-21 h
neděle 9-16 h
tel: 724 323 231
@stateklibeznice
email: info@stateklibeznice.cz
www.stateklibeznice.cz

ŘEMESLNÁ PEKÁRNA

PEKÁRNA
pondělí až pátek
7.00 – 17.00 h
tel: 736 623 836
@pekarna_libe
email: pekarna.libe@gmail.com
www.nasetoustorna.cz

STATEK LÍBEZNICE

Družstevní 32
250 65 Líbeznice

PEKÁRNA LÍBEZNICE

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh všechny srdečně zvou na tradiční akci

ANDĚLSKÁ CESTA

Sobota
10. 12. 2022

Start a cíl:
prostranství u haly Na Chrupavce

Soutěž pro rodiny s dětmi na trase 3 km

Registrace: 16:00–16:30 (start po registraci)
Startovné: 150 Kč za rodinu

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY:
baterka nebo lucerna a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ:
www.libeznickýkolobeh.cz

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh všechny srdečně zvou na

VÁNOČNÍ večerní BĚH

Pátek
9. 12. 2022

Start a cíl:
prostranství u haly Na Chrupavce

★ **Závod v běhu na trati 5 km**

Prezence: 18:15–18:45
Start: 19:00
Startovné: 100 Kč

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY: želovka a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ: www.libeznickýkolobeh.cz
Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

Počítačové kurzy pro seniory zdarma
náplň kurzu bude přizpůsobena uživatelům

KDY : PODZIM 2022 (TERMÍN BUDE UPŘESNĚN TELEFONICKY) DO 23. LEDNA 2023 15:00 AŽ 15:45

KDE : ZŠ A ZUŠ LÍBEZNICE

PŘIHLÁŠKY PŘIJÍMÁME TELEFONICKY NA T.Č. 602 657 235 A V KONTAKTNÍM MÍSTĚ PRO SENIORY TULIPÁN MAS NAD PRAHOU LÍBEZNICE (VEDLE POŠTY)

KURZY POŘÁDÁ MAS NAD PRAHOU O.P.S. VE SPOLUPRÁCI S JEDUEU.CZ, Z.Ú. LÍBEZNICE

JEDUEU!

**M A S
N A D
P R A
H O U**

BYDLÍM TU S VÁMI
Váš realitní makléř pro Hovorčovice, Líbeznice a Měšice.

RE/MAX
G8 Reality

Daniel Skružný
604 999 909
daniel.skruzny@re-max.cz

Atletika Líbeznice všechny srdečně zve na

**5. ročník
Podzimního běhu na Duhovce
pro děti i dospělé**

Určeno jak pro dětské závodníky narozené v letech 2005 – 2017, tak pro dospívající či dospělé závodníky narozené v letech 2004 a dříve

Kdy: sobota 5. listopadu 2022 od 11 hodin

Kde: Venkovní areál základní školy Líbeznice a atletický ovál Duhovka, Měšická 322, Líbeznice

Trasy: od 250 m do 1 500 m, členitý terén (tráva, tartan, štěrk)

Přihlášky: Pouze on-line do pátku 4. listopadu 2022 do 16.00. Více informací a přímý odkaz na přihlášení na www.atletika-libeznice.cz.

Přihlášení kromě dospělých kategorií na místě bohužel není možné, je nutné se nejpozději 30 minut před startem kategorie registrovat a vyzvednout startovní číslo.

Doučování osobně nebo on-line
- českého jazyka
- německého jazyka pro začátečníky
- dějepisu

Průvodcování po Praze

Kontakt:
kurzycestina@seznam.cz
tel.: 728 300 225
web: cestina-doucovani.cz
poznavame-prahu.estranky.cz

ZŠ ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE

ZUŠ LÍBEZNICE OTEVÍRÁ VÝUKU PRO SENIORY:
hudební obor: klavír, kytara, příčná flétna a žesťové nástroje
 - bude otevřen do konce roku 2022
výtvarný obor - bude otevřen v únoru 2023

Zájemci se mohou hlásit telefonicky: **770 178 739**, e-mailem: **zus@zslibeznice.cz**
 nebo osobně v prostorách vedení ZŠ a ZUŠ Líbeznice.

Podmínky přijetí:

- senioři s trvalým pobytem v Líbeznicích
- věk 60+, v případě nenaplnění kapacity 55+
- uhrazení příspěvku, výuka bude probíhat s dotací obce i školy
- zájemce musí mít nástroj, na kterém bude probíhat výuka

Výuka bude probíhat v dopoledních hodinách.

Vánoční koncert

Duo di Fiori

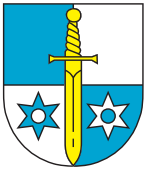
Dne 3. prosince 2022 v 17:00 v
Kostele sv. Martina v Líbeznicích

Natálie Krátká - soprán
 Jana Sklenářová - mezzosoprán
 Karolína Loučková - klavír
 host Manuela Dvorská - alt

zazní díla J. S. Bacha, G. F. Händela, F. Schuberta, W. A. Mozarta, A. Dvořáka a dalších.

Vstupné dobrovolné

Kalendář akcí pro rok 2022

- 5. 11. Podzimní běh
- 12. 11. Diskotéka Na Chrupavce
- 27. 11. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina
- 3. 12. Zahajovací ples Na Chrupavce
- 9. 12. Vánoční večerní běh
- 10. 12. Andělská cesta

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

KALENDÁŘ AKCÍ ZUŠ 2022

- 16. 11. Koncert žáků ZUŠ, 18:30 hodin
- 6. 12. Mikulášský koncert, 18:30 hodin
- 19. 12. 11. vánoční Líbeznění, 18:00 hodin

Akce se konají v uměleckém sále ZUŠ
www.zuslibeznice.cz